

Καλά Χριστούγεννα

Καλά Χριστούγεννα και οι πολιτικοί μας κρύβονται...

Καλά Χριστούγεννα σε όλους και η πατρίδα βρίσκεται υπό κατοχή...

Καλά Χριστούγεννα και η φτώχεια έπαψε να χτυπάει την πόρτα μας, αλλά μπήκε στο σπίτι και στρογγυλοκάθισε...

Καλά Χριστούγεννα και η ανεργία καλπάζει σαν το άλογο του Χάρου σε όλη την Ελλάδα...

Καλά Χριστούγεννα με μισθούς μικρότερους και ακριβότερα προϊόντα...

Καλά Χριστούγεννα στην Παιδεία- εδώ ίσως ταιριάζει το «καλά κρασιά»!

Τα κάλαντα φέτος θα μπορούσαν να είναι ως εξής:

*Καλήν εσπέραν άνεργοι, χωρίς μισθούς και δώρα
Το ΔΝΤ κ' η Τρόικα φέραν καινούργια μπόρα.*

*Εξ εσπερίας έρχονται οι «Μάγοι» με τα δώρα...
Άστρο κακό τους οδηγεί, φέρνουν κακό στη χώρα.*

*Σ' αυτό το σπίτι το φτωχό πέτρα δεν έχει μείνει,
Κι ο νοικοκύρης του σπιτιού περαιώση θα κλείνει!!*

Α! Και ξέχασα να σας ευχηθώ **ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΑΔΕΛΦΙΑ**
(Κων/νος Μπίσαλας)

Διανέμεται δωρεάν!

Τεύχος 11ο Δεκέμβριος 2010

Κάποτε ο Σαίξπηρ έγραψε πως «οι αμφιβολίες είναι προδότες και γίνονται αιτία να χάσουμε το καλό που θα μπορούσαμε να κερδίσουμε, γιατί μας κάνουν να φοβόμαστε να ενεργήσουμε».

Δεν χρειάζεται πολλή σκέψη για να καταλάβει κανείς πόσο δίκιο είχε γράφοντας κάτι τέτοιο. Σίγουρα όλοι ανεξαιρέτως έχουμε βρεθεί σε θέση να αμφιβάλουμε για την έκβαση μιας μελλοντικής μας πράξης, με αποτέλεσμα να έχουμε και δεύτερες σκέψεις πριν ενεργήσουμε, και στη συνέχεια τρίτες, και τέταρτες... Και η κατάληξη; Παραμένουμε άπραγοι!

Βρισκόμαστε θεατές της ίδιας μας της ζωής και βλέπουμε μια ευκαιρία που ανήκε κάποτε σε εμάς να αξιοποιείται πλέον από κάποιον άλλον, κάποιον πιο έξυπνο, πιο ενορατικό, και σίγουρα πιο τολμηρό από εμάς, μόνο και μόνο επειδή είχε το θάρρος να ενεργήσει χωρίς δεύτερες και τρίτες και τέταρτες σκέψεις...

Και φυσικά, όλοι όσοι βρέθηκαν κάποτε σε αυτή την κατάσταση μετάνιωσαν πικρά για το δισταγμό τους και ορκίστηκαν με όλη τους την ψυχή πως δεν θα αφήσουν ξανά να συμβεί κάτι τέτοιο, πως δεν θα επιτρένουν και πάλι σ' αυτούς τους προδότες τις αμφιβολίες να τους στερήσουν μια ευκαιρία που είναι δικιά τους.

Πολλοί από αυτούς το κατάφεραν, άλλοι πάλι όχι. Τους πρώτους δεν μένει παρά να τους συγχαρώ, και να τους υπενθυμίσω ότι τίποτα δεν έργεται από μόνο του. Όσο για τους δεύτερους, θα ήθελα να τους δώσω μια μικρή συμβουλή λέγοντάς τους να έχουν λίγο παραπάνω πίστη στον εαυτό τους και να μην διστάζουν να πράξουν από φόβο μήπως πληγωθούν. Έξαλλου, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η τύχη φημίζεται για την εύνοια της απέναντι στους τολμηρούς δίνοντάς μας έτσι ένα κίνητρο να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας και να σταματήσουμε να μένουμε άπραγοι απέναντι στις ευκαιρίες που μας προσφέρει... Σοφία Ντουράκη

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ.. ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΜΠΑΛΑΚΙ

Έχω στα χέρια μου ένα μικρό μπαλάκι. Ή ακόμα κι αν δεν το κρατώ, πρέπει να το φαντάζομαι όσο καλύτερα μπορώ... Ολοζώντανο... Όταν παίζω πιάνο ή όταν μελετώ... Είναι μικρό και στρόγγυλο, κόκκινο κατα προτίμηση και λαμπερό... Τόσο μικρό όσο ο κόσμος μου...

Είναι ο κόσμος μου που κρατώ στα χέρια μου... Κάποιες μέρες από την ένταση τον ζουλάω δυνατά και τον πονάω... Τον κλείνω σφιχτά ανάμεσα στα δάχτυλά μου, τόσο που να μην μπορεί να κοιτάξει παραξέω... Είναι ο φόβος μας που μερικές φορές δεν μας αφήνει να δούμε τα πράγματα όπως είναι με μια νέα, αποστασιοποιημένη ματιά... Και τότε, προσπαθώντας να τον ζουλίξω με όλη μου τη δύναμη, μου φαίνεται τόσο σκληρός και τόσο μεγάλος που δεν χωράει καν στην παλάμη μου και κάνει τα χέρια μου να πονάνε... Είναι πιο μεγάλος από μένα από μένα που είμαι τόσο μα τόσο μικρή και όλα φαίνονται τόσο τεράστια, υπεράνω των δυνατοτήτων μου, των ικανοτήτων μου, των αποθεμάτων μου... Είναι η τάση μας να μεγαλοποιούμε τα πράγματα, όταν βρισκόμαστε μπροστά σε μια επικείμενη απειλή. Αυτή η τάση που μας γεμίζει ανησυχία και χτυποκάρδια το βράδυ στο μαξιλάρι...

Ποτέ δεν ξεχνώ το μικρό μπαλάκι... όταν όλα πάνε καλά, παίζω μαζί του... το κρατώ, το πετάω ψηλά, το ξαναπιάνω σαν μικρό παιδί... απογειώνω τις αισθήσεις μου στα ουράνια... Αφήνομαι στο χάιδεμα του αέρα και εκείνος με πηγαίνει όπου θέλει αυτός... Είναι τότε που μερικές φορές μου πέφτει κάτω κι εγώ χαμογελώ, γιατί όλα είναι ένα μεγάλο παιχνίδι... Κι αν δεν πέσεις, πώς θα σηκωθείς;

Έχω στα χέρια μου ένα μικρό μπαλάκι. Ή ακόμα κι αν δεν το κρατώ, πρέπει να το φαντάζομαι... Αυτό το μπαλάκι είναι ο κόσμος μου και το φυλώ σαν θησαυρό...

Είναι τόσο μικρός ο κόσμος μας, είναι τόσο μικρό το μυαλό μας... Μερικές φορές δεν μπορούμε καν να φανταστούμε και να συλλάβουμε μερικά πράγματα... Τις περισσότερες φορές, αυτό δεν είναι καν αναγκαίο... Είναι τόσο μικρός ο κόσμος μας, που χωράει σε μια αγκαλιά, σ ένα κρεβάτι διπλό, σ ένα φιλί, σε μια συλλαβή, σ ένα μήνυμα που θα σε κάνει να γελάσεις, σε μια νύχτα του χειμώνα που ονειρεύεσαι ακρογιαλιές και κοχύλια κάτω από τον καυτό ήλιο...

Είναι τόσο μικρός ο κόσμος μας!-Μόνο με επαναλήψεις μπορώ και το συνειδητοποιώ!-Γιατί λοιπόν να τον αγχώνουμε; Γιατί να τον πονάμε; ο φόβος για τα πράγματα δεν μας αφήνει να δούμε πόσο απλά είναι τελικά... Και όλα είναι εύκολα για μας που ξέρουμε πως ό,τι αγαπάς μένει, ακόμα κι αν όλα σ αυτόν τον ψεύτικο κόσμο φθίνουν... Για μας που ξέρουμε να γελοιοποιούμε ακόμα και τις πιο τραγικές καταστάσεις...

Είναι τόσο μικρός ο κόσμος, για μας που μένουμε παιδιά!

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ: ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΑΖΟΚΟΥΤΙ

Υπάρχει άνθρωπος στην Ελλάδα που μπορεί να επιβιώσει χωρίς την τηλεόραση; Δεν νομίζω. Ένας απλός Έλληνας παρακολουθεί τηλεόραση κατά μέσο όρο τρεις ώρες την ημέρα. Το στενάχωρο στην όλη κατάσταση είναι ότι η τηλεόραση από ένα μέσο μαζικής ενημέρωσης που ήταν έχει μετατραπεί σε μέσο του κουτσομπολιού και της ίντριγκας.

Στις μέρες μας η τηλεόραση μόνο καλό δεν κάνει στον άνθρωπο. Ανούσιες εκπομπές οι οποίες πάντα οδηγούνται σε τσακωμούς, ριάλιτι στα οποία γελοιοποιούνται και ξεφτυλίζονται κάποιοι άνθρωποι δημοσίως, κάποια σίριαλ τα οποία δεν προσφέρουν τίποτα, αλλά και αυτή η υπερβολή των δημοσιογράφων στα δελτία ειδήσεων, οι οποίοι με τον τρόπο που μας περιγράφουν τα γεγονότα καταφέρνουν μόνο να αγχώνουν και να προβληματίζουν τον λαό και κυρίως τις ηλικίες που επηρεάζονται περισσότερο από αυτούς.

Απ' την άλλη μεριά δεν φταίνει μόνο οι υπεύθυνοι των καναλιών. Όταν αποδεικνύεται με μετρήσεις ότι οι Έλληνες τα παρακολουθούν όλα αυτά, ε... είμαστε άξιοι της μοίρας μας.

Ανακεφαλαιώνοντας, εφόσον είμαστε ένας λαός ο οποίος παρακολουθεί διαρκώς τηλεόραση, τα πράγματα πρέπει να αλλάξουν. Η τηλεόραση πρέπει να προβάλλει πιο ουσιαστικά θέματα, όπως για παράδειγμα ντοκιμαντέρ και ενημερωτικές εκπομπές οι οποίες μορφώνουν και ανεβάζουν το βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων. Και στην τελική ας υπάρχουν και ένα δυο κανάλια που να δείχνουν ριάλιτι και κουτσομπολιστικές εκπομπές, όχι όμως όλα, όπως γίνεται τώρα, υποτιμώντας τη νοημοσύνη των ανθρώπων.
Καλούδης Αριστείδης

Ο φόβος του θανάτου

Διάβαζα τις προάλλες στην εφημερίδα Lifo ένα άρθρο για τον καρκίνο του μαστού και οφείλω να πω πως με συγκίνησε σε βάθος. Υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι που πάσχουν από την αρρώστια του καρκίνου είτε σε υψηλό είτε σε χαμηλό βαθμό. Κι όμως παρόλο που επρόκειτο να πεθάνουν έχουν ένα χαμόγελο στο πρόσωπό τους, που ίσως να είναι φασματικό ή αληθινό.

Ένας πολύ κοντινός μου συγγενής έπασχε από καρκίνο στα πνευμόνια. Ένιωθα τόσο λύπη γι' αυτό το άτομο αλλά προσπαθούσα να τον κάνω να χαμογελάει. Καταλάβαινα απόλυτα πότε ήθελε να σταματήσω και πότε όχι. Έβλεπα στα μάτια του ότι ήξερε πως θα διέσχιζε τον δρόμο του θανάτου. Φοβόταν και φοβόμουν και εγώ, γιατί η απώλεια του ίσως να ήταν μια ριζική αλλαγή για μένα. Και έτσι έγινε. Πριν 2 χρόνια λοιπόν απεβίωσε. Δεν μπορούσα να το συνειδητοποιήσω και μέχρι σήμερα νιώθω πως ένα κομμάτι της καρδιάς μου λείπει, έχει χαθεί. Από τότε κινητοποιήθηκα, ένιωσα την ανάγκη να γίνω πιο ευαίσθητη αλλά συνάμα πιο σκληρή.

Πρέπει λοιπόν εμείς τα παιδιά/έφηβοι να έχουμε μια σοβαρότερη αντίληψη του καρκίνου. Με ένα ροζ κορδελάκι στις τσάντες ή οπουδήποτε αλλού είναι μια αρχή για να κατανοήσουμε αυτούς τους ανθρώπους και μαζί τους να ξεπεράσουμε όλοι τον φόβο του θανάτου. Η ζωή έχει τέλος, δεν μετράει όμως ο προορισμός αλλά η διαδρομή.

Μαρία Θεοδοροπούλου

Γιορτή Χριστουγέννων

*Σας προσκαλούμε στην Χριστουγεννιάτικη
γιορτή του σχολείου μας, **Πέμπτη 23 Δεκεμβρίου**
και ώρα **12:00**, στην **Εστία**.*

Ελπίζουμε να σας δούμε όλους εκεί!

Με εκτίμηση,

B1

Νόμοι στη Καλιφόρνια:

Ο άνδρας είναι ελεύθερος να χτυπήσει την γυναίκα του με δερμάτινη ζώνη, που δεν έχει όμως πλάτος πάνω από 2 ίντσες (5,08 εκατοστά), εκτός κι αν η γυναίκα του δεχτεί να την δέξει με πιο πλατιά.

-Λος Άντζελες (δημοτικός νόμος)

Απαγορεύεται να κάνει κάποιος, μπάνιο δυο μωρά στην ίδια μπανιέρα ταυτόχρονα.

-Λος Άντζελες

Απαγορεύεται η διέλευση καμήλας από την Palm Canyon Drive, μεταξύ 16.00 και 18.00.

-Palm Springs (δημοτικός νόμος)

Η πυροδότηση πυρηνικού όπλου στα όρια του Δήμου τιμωρείται με πρόστιμο \$500.

-Chico (δημοτικός νόμος)

Είναι παράνομη η διέλευση περισσότερων των 2.000 προβάτων ανά κοπάδι από τη Hollywood Boulevard. -

Hollywood (δημοτικός νόμος)

Όσοι αφήνουν χριστουγεννιάτικα στολίδια στα σπίτια τους μετά τη 2 Φεβρουαρίου τιμωρούνται με πρόστιμο \$100.

-San Diego (δημοτικός νόμος)

Απαγορεύεται η διέλευση καμήλας από την Palm Canyon Drive μεταξύ 16.00 και 18.00.

Τις υπόλοιπες ώρες ο δακτύλιος είναι ελεύθερος...

-Palm Springs(δημοτικός νόμος)

Απαγορεύεται η χρήση μεταχειρισμένων εσφουράχων για το σκούπισμα του αυτοκινήτου στα πλυντήρια των βενζιναδικών.

-Σαν Φρανσίσκο

Χριστίνα Χελιδόνη

HIP HOP ON SUNDAY
30/11
TIME: 20.00

LIVE

BOMBERZ 176

DIDABAS
 +MAXI
 +FONKY MC

SPECIAL GUEST
ENDLESS HISTORY

OPENING ACT:
ALEX MC

eisodos: 8 euro
to onoma tou rodou
 platonos & davaKi
 Kallithea

Όνομα του Ρόδου, Κυριακή 30/1 και ώρα 20:00, δύο hip hop crew και ένα rock συγκρότημα παρουσιάζουν τη μουσική τους. Είναι μια καλή ευκαιρία να υποστηρίξουμε με την παρουσία μας νέα παιδιά που ίσως έχουν να προσφέρουν πολλά στη μουσική σκηνή.

Νόμοι στη Φλόριντα:

Οι μη παντρεμένες γυναίκες που πέφτουν με αλεξίπτωτο την Κυριακή αντιμετωπίζουν ποινή φυλάκισης.

Νόμοι στη Νέα Υόρκη:

Όταν κάποιος χρησιμοποιεί ασανσέρ πρέπει να έχει τα χέρια διπλωμένα μπροστά του και να κοιτά την πόρτα. (πολιτειακός νόμος)

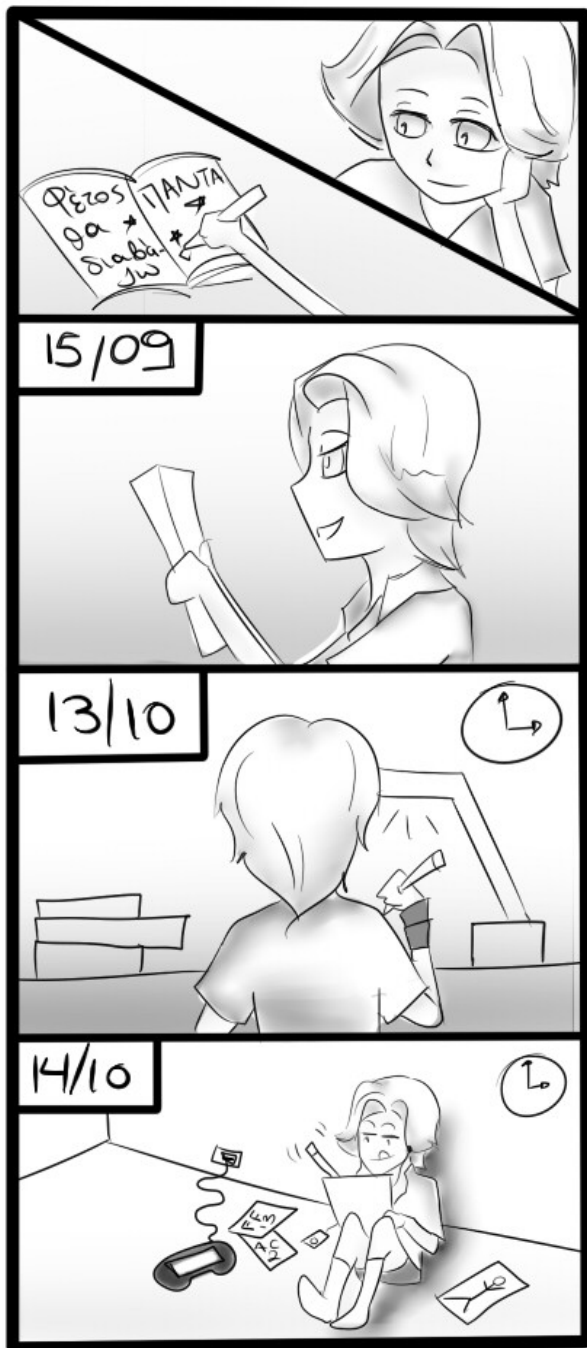
Η ποινή για όποιον πηδάει από κάποιο κτίριο είναι θάνατος. (πολιτειακός νόμος)

Είναι παράνομο να πετάξει κάποιος μια μπάλα στο κεφάλι κάποιου άλλου για πλάκα.

Είναι παράνομο ένας τυφλός να οδηγεί αυτοκίνητο.

Χριστίνα Χελιδόνη

Editorial

Καλή δύναμη
και φέτος! 😊

Όποιος είπε πως η τρέλα πάει στα βουνά, μάλλον δεν ήξερε τι του συνέβαινε. Μια βόλτα 5 λεπτών σε οποιαδήποτε γειτονιά της Αθήνας αρκεί να επιβεβαιώσει τον ισχυρισμό πως η Αθήνα είναι περισσότερο βουνό παρά μεγαλούπολη. Ή μήπως τα βουνά είναι μεγαλουπόλεις;

Οι δημοσιογράφοι σφάζονται στα παραθυράκια τους, τα μεσημεριανάδικα σφάζουν τους σφαγμένους, οι πολιτικοί συνεχίζουν να τα τρώνε, οι συνδικαλιστές να συνδικαλίζονται, τα λυκειόπαιδα ξημεροβραδιάζονται στα φροντιστήρια και παθαίνουν έλκη μόνο με την σκέψη των Πανελληνίων, οι ξανθές... παραμένουν ξανθές τελοσπάντων και ο λαός επαναστατεί ενάντια στον «φασισμό της καπινοαπαγόρευσης», μια ακόμα από τις συνωμοσίες των Ευρωπαίων να υποτάξουν το ανοπτόταχτο ελληνικό πνεύμα. Business as usual, δηλαδή...

Μήπως τελικά εγώ είμαι η τρελή της υπόθεσης; Μάλλον έγινα βουνό... Ή μήπως μεγαλούπολη;

Γλωσσάρι:

Συνδικαλιζομαι(ρ): Συνδικαλιστηκα, συνδικαλιστώ. Παθητικής φωνής.

Το να πληρώνεσαι έναν γελοιωδώς υψηλό μισθό για να (ψευτο) εκπροσωπείς τους εργαζόμενους του κλάδου σου και μετά από μια δεκαπενταετία να τους πουλήσεις και να «πολιτικοποιηθείς».

Πολιτικοποιούμαι(ρ): Πολιτικοποιήθηκα, πολιτικοποιηθώ. Παθητικής φωνής.

Η πράξη της εγκατάλειψης της ιδιότητας του κοινού θνητού και η άνοδος στον κόσμο των ημίθεων (και ανέγγιχτων) βουλευτών.

Καλλιγεράκη Αλεξία

“Βρε ηλίθιε”

Έχει πλάκα. Ναι έχει πλάκα, σε μια κοινωνία που, αντικειμενικά τώρα, πάει κατά διαόλου, στην κοινωνία του πεθαμένου ιδεαλισμού, σε ένα κράτος του οποίου η αριστερά είναι μονίμως σε φάση πειραματική και ως συνήθως αποπροσανατολισμένη, μέσα από όλα αυτά, σαν ένα λουλούδι που ανθίζει καταμεσής του χειμώνα, υπάρχει κάτι, μια υποψία αναρχίας. Ξημερώματα Κυριακής λοιπόν, η πόλη έχει δίψα για ενημέρωση. Αν και όλες τις υπόλοιπες μέρες η πόλη έχει συνηθίσει να τρώει ότι σκουπίδι της προσφέρουν τα ΜΜΕ, αυτό δεν ισχύει το ξημέρωμα της Κυριακής. Τότε όλοι αποφασίζουν να πετάξουν από πάνω τους τον μανδύα του κουρασμένου, αλλοτριωμένου αλλά και αποξενωμένου κοινωνικού συνόλου, και να τρέξουν να προλάβουν από το Σάββατο μάλιστα τις κυριακάτικες εφημερίδες από το γνωστότερο στέκι τις πόλης πού τις έχει από την Κυριακή τα ξημερώματα, που αλλού από την πλατεία Συντάγματος.

Και με το που διαβάζεις το εξώφυλλο συνειδητοποιείς ότι πάλι για τις εκλογές θα λέει. Μα τι άλλο; Αυτό είναι το φλέγον ζήτημα τις κοινωνίας αυτή την περίοδο. Και κάπου εδώ αυτή η υποψία αναρχίας εξατμίζεται, και όλα γυρνάνε στο κανονικό τους. Κάπου διαβάζεις και για την τρομοκρατία και τους “άναρχες” τρομοκράτες, και αναρωτιέσαι “τις πταίει ;” από ποιόν κατάντησε έτσι η κοινωνία. Μα φυσικά, φταίει η φεουδαρχία, φταίει ο δήμος, η κοινωνία, το κράτος, η τοπική αυτοδιοίκηση, οι αλήτες οι αναρχικοί, φταίνε οι μετανάστες, η παγκοσμιοποίηση, οι κακοί αμερικάνοι, η νέα γενιά, ο ιμπεριαλισμός, το μνημόνιο, η διασπασμένη αριστερά, τα ρεμάλια οι πολιτικοί... οι άλλοι, οι άλλοι, οι άλλοι...

Και εσύ βρε ηλίθιε γιατί συνεχίζεις να έχεις το ρόλο της άβουλης μάζας; Γιατί συνεχίζεις να είσαι το πiónι στα χέρια του οποιουδήποτε που με την συνοχή σου σε εκμεταλλεύεται; Γιατί συνεχίζεις να ψηφίζεις τα, από σένα αποκαλούμενα, και νίπτω τα χείρας μου, ρεμάλια; Αλλά φυσικά δεν έχεις την ικανότητα και το πνευματικό υπόβαθρο για να συνειδητοποιήσεις ότι η πραγματική κατρακύλα της κοινωνίας είσαι εσύ και αυτός ακριβώς ο συσχετισμός, της τρομοκρατίας με την οποιασδήποτε μορφής αντίσταση. Και ότι υπαίτιος αυτής της αποκαλούμενης κατάντιας δεν είναι κανένας άλλος από τον ίδιο σου το εαυτό, την απάθεια και την ανοχή που επέδειξες όλα αυτά τα χρόνια.

Κάθε ελπίδα που γεννήθηκε λοιπόν σβήνει καθώς κλείνεις και το τελευταίο φύλλο της εφημερίδας...

Καρέλης Αλέξανδρος

Συνεργάστηκαν με αυταπάρνηση οι:

Υπεύθυνοι Σύνταξης: Μπίσαλας Κων/νος (Θεολόγος)
Καλλιγεράκη Αλεξία(μθήτρια-B1)

Έγραψαν οι:

Ντουράκη Σοφία
Χελιδόνη Χριστίνα
Καλούδης Αριστείδης
Θεοδοπούλου Μαρία
Καρέλης Αλέξανδρος
Καλλιγεράκη Αλεξία
Μπίσαλας Κωνσταντίνος

Απόυ λόγω σκασιαρχείου: Μούγιος Πέτρος
(χημικός)

Εστία Νέας Σμύρνης, 21/12/2010